

raad til at inddele i Kredse og til at have Regulativ i de forskellige Kredse, forekommer det mig, at man kan give vedkommende nogen Frihed til at tage Bestemmelse om, hvorledes dette Forhold kan ordnes. Jeg kan altsaa vedblivende ikke erkende Rigtigheden af at indsætte i Loven det andet Stykke under Nr. 4. Det første Stykke er jeg i Princippet ikke uenig med, men Affattelsen er, som den her foreligger, ikke videre heldig. Jeg skal med Hensyn til Affattelsen af første Stykke sige, at det ogsaa er meget tvivlsomt. Jeg ser det første Gang nu, thi det forelaa ikke under Konferencen med Ministeren. Man har nu indsat: Fæstere, Forpagterne eller Lejerne af de i Sognekommunen beliggende faste Ejendomme. For Fæsternes Vedkommende er der ikke noget i Vejen, og i Forpagtningsforhold vil det i Reglen være kontraktmæssig afgjort, hvem der skal overtage Naturalydelseerne. For Lejerne tror jeg ikke, det gaar an at indlætte denne Bestemmelse i Lovforslaget, idet man derved lægger en Byrde paa en fast Ejendom saaledes, at den i og for sig kan gaa over paa Lejeren. Jeg maa forbeholde mig nærmere Overvejelse af dette Spørgsmaal, jeg veed ikke, hvorledes man har faaet disse Lejere sat. Forpagtere og Fæstere af Jordbrug ere een Ting, men jeg anser det for en mislig Sag, at paalægge en Lejer af et Landsted en legal Snekastningspligt. Hvis vedkommende ikke i Kontrakten har faaet fastslaaet, hvorledes der skal forholles med Naturalydelseerne, hvad der hidtil ikke har været nogen Grund til, kan Sogneraadet efter denne Bestemmelse uden videre laste sig over Lejeren, men det er ikke stemmende med Grundtanken i denne Lov, der gaar ud paa, at Snekastningsbyrden skal være en Realbyrde. Det kunde stemme med den tidligere Lov, hvor efter det var en personlig Byrde; man fik kun fat paa vedkommende gennem Beboelsen. Jeg kender som sagt kun Redaktionen, saaledes som den saa ud første Gang, men ikke den nuværende Redaktion (Bernitsen: Den har foreligget). Denne Redaktion har ikke, mig bekendt, foreligget (Bernitsen: Den har foreligget skreven). Ja, det er ganske rigtigt, at der foruden de trykte Endringsforslag, der vare tilstillede Ministeren, laa en skreven Endring paa Bordet, som jeg fik Lejlighed til flygtig at se, men man kan ikke forlange Konference paa en skreven Endring, som man stikker Ministeren i Haanden efter Konferencen og siger: Vil De se paa den. Man kan ikke forlange, at Ministeren skal tage Stilling paa et Endringsforslag, som ikke foreligger trykt. Den Gang,

jeg saa Endringen, opfattede jeg den saaledes, at det kun var det samme, som Udvalget havde foreslaaet, og som jeg til Dels ogsaa havde hørt, var vedtaget med en noget anden Redaktion. Men jeg fik ikke fat paa, at der her var saa store reelle Forandringer, som jeg nu ser (Berg: Saa store reelle Forandringer!). Ja, ret store reelle Forandringer, jeg har i alt Fald paapeget en, som jeg tror, har Betydning. Endringsforslaget under Nr. 5 afviger ikke meget fra det under Nr. 4, men skal noget af disse Forslag vedtages, anser jeg det for heldiger, at man vedtager Nr. 4 end Nr. 5. Endringsforslaget under Nr. 6 kan jeg ikke have noget at indvende imod. Endringsforslagene under Nr. 7 og 8 har jeg selvselvlig overordentlig meget imod, dem maa jeg meget haabe, at man ikke vil gaa ind paa. Det er et Forsøg paa at faa en helt ny og ukenidt Stilling ind for Skovene. Jeg har aldrig sagt, at der var store Byrder paa Skovene, men der er en Ting, man ikke maa glemme, og det er, at man har Skovtvang, at det offentlige forbyder en Mand at anvende sin Ejendom som han vil. I de første Aar, han ejer en Ejendom, maa han slet ikke hugge uden offentlig Tilladelse, i det hele taget skal han vedligeholde Ejendommen som Skov, og han er mange Indstrænkninger underkastet, det minder jeg blot i Forbigaaende om, men det, der her staar, maa jeg meget bestemt fraraade at gaa ind paa. Jeg forstaar ikke Betydningen af Endringsforslaget under Nr. 8. Der forlanges altsaa, at man skal vurdere hver enkelt Skovstrækning og se, om man bedst kan tage den ved at lægge 5 Gange saa store Byrder paa efter Areal og Værdi i Forhold til Areal og Værdien af de øvrige snekastningspligtige Ejendomme i Kommunen eller efter Hartkorn, og saa vælge, hvilket man vil; det tror jeg, er en lidet heldig Fremgangsmaade. De ustyldsatte Svarealer ere ganske vist ikke komne med, men det er bedst at lade dem hvile. De blive styldsatte, naar de blive modne dertil, lad dem saa være i Ro, indtil de blive styldsatte. — Endringsforslaget under Nr. 9, som gaar ud paa at lægge en Snekastningsbyrde paa de Statsstove, hvor der ikke findes Alger- og Engshartkorn, skal jeg tiltræde; det kan være villigt, at man gør det. For saa vidt der staar, at Godtgørelsens Størrelse fastsættes af Indenrigsministeren, skal jeg tillade mig at sige, at det forekommer mig, at det maatte være givet, at den Godtgørelse, der gives Kommunen, fastsættes paa den Maade, at naar der findes et Amt, hvori der er Statsstove,